

[Elisabeth Bruun Olesen]

endelig er det et overenskomstmæssigt forhold. Der er ingen, der kan gøre noget ved, at SiD har større faglig styrke, så at SiD tegner nogle overenskomster, der er bedre end dem, Kvindeligt Arbejderforbund kan få. Man kan jo ikke sige, at Kvindeligt Arbejderforbunds medlemmer skal have det samme, som SiD-erne får. Det er ret umuligt, hvis man har forskellige overenskomstpартнere. Hvis man har de samme overenskomstpартнere, kan man selvfølgelig gøre alt, hvad der er muligt, for at få den samme løn.

Men jeg undrer mig over, hvordan man inden for minimallønssystemet vil kunne sikre, at kvindelige arbejdere får samme styrke til at forhandle i overenskomstperioden. Ellers vil mændenes minimallønssystem blive brugt på en bedre måde end kvindernes, fordi mændene har en langt bedre faglig tradition. I virkeligheden skal man vel ud over loven og helt ned i det faglige arbejde på arbejdspladsen, så kvinderne opbygger en styrke, så de kan bruge det f.eks. inden for minimallønssystemet og sikre sig, at de får den samme løn som mændene.

Dohrmann (FP):

Lige løn for samme arbejde uanset køn har selvfølgelig fremskridtspartiets sympati, og derfor kan vi støtte den foreliggende ændring, som kun er af sproglig art.

Jeg vil godt sige til de bemærkninger, der er faldet heroppefra, at det egentlig er pudsig, at først og fremmest vore kvindelige medlemmer af folketinget ikke påtaler de urimeligheder, der findes inden for skatteområdet. Der er der virkelig behov for ligestilling, og det skulle ikke blot arbejdsministeren, men hele folketinget nok tage fat på.

Lilli Gyldenkilde (SF):

Et eller andet sted kan man nok synes, at det er helt grotesk, at vi skal behandle et forslag om lige løn til mænd og kvinder. Hvis man rigtig tænker over det, er det egentlig grotesk, for det burde jo være sådan, at det var en naturlig ting, som der ikke skulle lovgives om.

Ikke desto mindre er tilværelsen nogle gange grotesk, og derfor står vi med et sådant forslag foran os. Det bliver endnu mere grotesk, for hvorfor står vi med dette forslag foran os? Ja, det gør vi udelukkende af én

grund: fordi EF-Domstolen har dømt os til at gå hjem og rette denne lov til.

Man kan sige, at det er yderligere grotesk, for hvorfor i alverden har vi, der roser os af at være nået så langt i ligestilling i de nordiske lande, ikke for længst fået indført lige løn, sådan at dette forslag var totalt ligegyldigt?

Nå, nu har vi altså fået forslaget, og vi vil se positivt på det i arbejdsmarkedsudvalget. Alt andet ville jo være tosset.

Da jeg læste det igennem, tænkte jeg: gud ved, hvor mange højtlønnede mænd der har siddet i ca. 9 år og fiflet med det her, frem og tilbage og frem og tilbage, og højtlønnede også i vore egne ministerier har siddet og fiflet frem og tilbage og frem og tilbage med det her forslag? Nå, lad det nu ligge. Der er jo nogle, der har fået jobskabelse ud af det.

Når det er sagt, vil jeg gå lidt ind i den diskussion, som ikke mindst fru Elisabeth Bruun Olesen rejste.

Sagen er, at Dansk Arbejdsgiverforening og LO og regeringen er fuldstændig enige om, at dette ikke ændrer en pind ved noget som helst. Det står klart at læse i bemærkningerne, og det er også sagt, sidst her af hr. Dohrmann. Det ændrer ikke spor, men det burde det gøre. Det burde ændre så meget, at vi gik ud og sagde: ja men lad os så få fundet ud af, hvad er egentlig lige løn for arbejde af samme værdi? Det kunne blive en ganske spændende diskussion, men den får vi ikke, for Dansk Arbejdsgiverforening, Landsorganisationen og regeringen er enige om, at der ikke skal ske nogen ændringer.

Det får mig til at sige, at jeg tror efterhånden ikke på, at vi får ændret nogen ting ved dette, før vi får lavet om på fagbevægelsens struktur. Kvindeligt Arbejderforbund kan jo tænke over, hvad jeg mener med det, og dette mener jeg for egen regning. Man må sætte spørgsmålstegn ved måden, der forhandles på, siden det bliver ved med at være sådan, at kvinderne uvægerligt er bagud med hensyn til ligelønsproblematikken.

Hvis kvinderne fandt på i dette samfund at sige: nu vil vi ikke finde os i det mere, nu går vi simpelt hen hjem, indtil vi har den samme løn, som mændene har – så ville samfundet gå i stå. Men det gør vi ikke, fordi vi er for pæne, vi er for flinke. Og mændene ville slet ikke hjælpe os, hverken når man snakker om skattemæssig lighed, eller når